

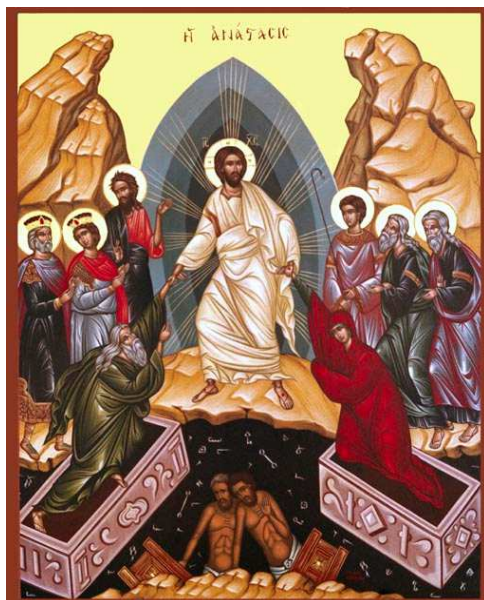
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ - ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

1) «Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶτός»
Αρχιμ. Βασιλείου, Προηγούμενου Ι. Μ. Ιερώων

2) «Καταδικασμένοι να είναι θάνατοι»
Οσίου Αρχιμανδρίτου Ιουστίνου Πόποβιτς

3) Το Πάσχα, η πόρτα που οδηγεί στην υπέρλαμπρη Βασιλεία του Χριστού
Πρωτοπρεσβυτέρου Αλεξάνδρου Σμέμαν

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

ΠΑΣΧΑ 2013

«*Nῦν πάντα πεπλήρωται φωτός,
οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια·
έορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις,
τὴν ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἧ ἔστερέωται.*»

‘Το «νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός, γῆ καὶ τὰ καταχθόνια» το πιστεύεις, γιατί το ζεις. Καταλαβαίνεις το λόγο και τη σιωπή Του. Τον βρίσκεις στην παρουσία και στην απουσία Του. Είναι μαζί σου ο Κύριος και όταν νοιώθεις ότι σε εγκαταλείπει. Πλημμυρίζεις από ευγνωμοσύνη άφατη προς Αυτόν που είναι Ανάσταση. Νίκησε Αυτός που υπέφερε τα πάντα, για να σώσει τους πάντας. Και μόνο εκεί που σώζονται όλοι, σώζεται και ο ένας. Ενώνεται ο ουρανός και η γη με το φως του Αναστάντος. Αυτός είναι «ό και νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων», ό «φωτισμός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων». Βρισκόμαστε στην Καινή Κτίση. «Nῦν πάντα πεπλήρωται φωτός.»’

(Αρχιμ. Βασιλείου, Προηγούμενου Ι. Μ. Ιβήρων)

- Οι Ιερείς,
- το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο,
- η Ενοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα,
- ο Τομέας Νεότητας και
- το προσωπικό του Αγίου Νικολάου Μαρκοπούλου

σας εὐχονται

το Φως της Αναστάσεως να φωτίζει τη ζωή σας και να διώξει το σκοτάδι των ανομιών σας.

«Καταδικασμένοι» να είναι αθάνατοι...

Οσίου Αρχιμανδρίτου Ιουστίνου Πόποβιτς
(19^{ος} - 20^{ος} αι., 25 Μαρτίου 1894 Βράνιε Ν. Σερβίας - 25 Μαρτίου 1979 Ι. Μ. Αρχαγγέλων Τσέλιε, Βάλιεβο, Σερβία)

Γε τέσσερις μόνο λέξεις συγκεφαλαιώνονται και τα τέσσερα Ευαγγέλια του Χριστού: Χριστός Ανέστη! – Αληθώς Ανέστη! Σε κάθε (μια) απ' αυτές βρίσκεται από ένα Ευαγγέλιο, και στα τέσσερα Ευαγγέλια βρίσκεται όλο το νόημα όλων των κόσμων του Θεού, των ορατών και αοράτων. Και όταν τα αισθήματα του ανθρώπου και όλες οι σκέψεις του συγκεντρωθούν στη βροντή του πασχαλινού αυτού χαιρετισμού: «Χριστός Ανέστη!», τότε η χαρά της αθανασίας σείει όλα τα όντα και αυτά μέσα σε αγκαλίαση απαντούν, επιβεβαιώνεται το πασχαλινό θαύμα: «Αληθώς Ανέστη!»

Ναι, αληθώς Ανέστη ο Κύριος! και μάρτυρας αυτού είσαι εσύ, μάρτυρας εγώ, μάρτυρας κάθε Χριστιανός, αρχίζοντας από τους Αγίους Απόστολους μέχρι και τη Δεύτερη Παρουσία. Γιατί μόνο η δύναμη του Αναστημένου Θεανθρώπου Χριστού μπόρεσε να δώσει, - και συνεχώς δίνει και συνεχώς θα δίνει - τη δύναμη σε κάθε Χριστιανό - από τον πρώτο μέχρι τον τελευταίο - να νικήσει ολόκληρο το θνητό (μέρος) και αυτόν τούτον το θάνατο. Ολόκληρο το αμαρτωλό (μέρος) και αυτήν τούτην την αμαρτία. Ολόκληρο το δαιμονικό (μέρος) και αυτόν τούτον το διάβολο. Γιατί μόνο με την Ανάστασή Του ο Κύριος, κατά τον πιο πειστικό τρόπο, έδειξε και απέδειξε ότι η ζωή Του είναι αιώνια Ζωή, η αλήθεια Του αιώνια αλήθεια, η αγάπη Του αιώνια αγάπη, η αγαθότητά Του αιώνια αγαθότητα, η χαρά Του αιώνια χαρά. Και επίσης έδειξε και απέδειξε ότι όλα αυτά τα δίνει Αυτός, κατά την απαράμιλλη φιλανθρωπία Του, σε κάθε Χριστιανό, σ' όλες τις εποχές.

Αν υπάρχει ένα γεγονός στο οποίο θα μπορούσε να συνοψισθούν όλα τα γεγονότα, από τη ζωή του Κυρίου και των Αποστόλων και γενικά ολόκληρου του Χριστιανισμού, το γεγονός αυτό θα ήταν η Ανάσταση του Χριστού. Επίσης, αν υπάρχει μια αλήθεια στην οποία θα μπορούσε να συνοψισθούν όλες οι Ευαγγελικές αλήθειες, η αλήθεια αυτή θα ήταν η Ανάσταση του Χριστού. Και

ακόμα, εάν υπάρχει μια πραγματικότητα στην οποία θα μπορούσε να συνοψισθούν όλες οι Καινοδιαθηκικές πραγματικότητες, η πραγματικότητα αυτή θα ήταν η Ανάσταση του Χριστού. Και τέλος, αν υπάρχει ένα Ευαγγελικό θαύμα στο οποίο θα μπορούσε να συνοψισθούν όλα τα Καινοδιαθηκικά θαύματα, τότε το θαύμα αυτό θα ήταν η Ανάσταση του Χριστού. Γιατί **μόνο μέσα στο φως της Ανάστασης του Χριστού**, αναδειχνεται θαυμάσια (και) με σαφήνεια και το πρόσωπο του Θεανθρώπου Ιησού και το έργο Του.

Μέχρι την Ανάστασή Του ο Κύριος δίδασκε για την αιώνια ζωή. *Μετά την Ανάστασή Του έδειξε ότι ο Ίδιος είναι η αιώνια ζωή.* Μέχρι την Ανάστασή Του δίδασκε για την ανάσταση των νεκρών. *Με την Ανάστασή Του έδειξε ότι ο Ίδιος είναι η Ανάσταση των νεκρών.* Μέχρι την Ανάστασή Του δίδασκε ότι η πίστη σ' Αυτόν μεταφέρει (τον άνθρωπο) από το θάνατο στη ζωή. *Με την Ανάστασή Του έδειξε ότι ο Ίδιος νίκησε το θάνατο και εξασφάλισε μ' αυτόν τον τρόπο στους ανθρώπους τη μετάβαση από το θάνατο στην Ανάσταση.* Ναι, ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός με την Ανάστασή Του έδειξε και απέδειξε, ότι είναι ο **μόνος αληθινός Θεός, ο μόνος αληθινός Θεάνθρωπος σ' όλους τους ανθρώπινους κόσμους.**

Ο θαυμαστός και γλυκύτετος Κύριος Ιησούς, ο Αναστημένος Θεάνθρωπος, είναι η μόνη Ύπαρξη κάτω από τον ουρανό, με την οποία μπορεί ο άνθρωπος εδώ στη γη **να νικήσει και το θάνατο και την αμαρτία και το διάβολο, και να καταστεί μακάριος και αθάνατος, συμμετοχος στην Αιώνια Βασιλεία της Αγάπης του Χριστού...** Γι' αυτό, για την ανθρώπινη ύπαρξη ο Αναστημένος Κύριος είναι τα πάντα, μέσα στα πάντα, για όλους τους κόσμους: Ότι το Ωραίο, το Καλό, το Αληθινό, το Προσφιλές, το Χαρμόσυνο, το Θείο, το Σοφό, το Αιώνιο. Αυτός είναι όλη η Αγάπη μας, όλη η Αλήθεια μας, όλη η Χαρά μας, όλο το Αγαθό μας, όλη η Ζωή μας, η Αιώνια Ζωή σε όλες τις θείες αιωνιότητες και απεραντοσύνες.

- Γι' αυτό και «πάλι και πολλάκις», και αναρίθμητες φορές:

Χ ρ ι σ τ ό ς Α ν έ σ τ η !

(από το βιβλίο «ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ»)

Ἀναστάσεως ἡμέρα,
λαμπρυνθῶμεν Λαοί.
Πάσχα Κυρίου, Πάσχα·
ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν,
καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν,
Χριστὸς ὁ Θεός,
ἡμᾶς διεβίβασεν,
ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ἡμέρα Ἀναστάσεως σήμερα,
ας λάμψουμε ἀπὸ χαρὰ ὅλοι οἱ Χριστιανοί.
Εἶναι Πάσχα, του Κυρίου το Πάσχα.
Γιατί ἀπὸ το θάνατο στη ζωὴ
καὶ ἀπὸ τη γῆ στον οὐρανὸ
ὁ Χριστὸς ὁ Θεός
διεβίβασε εμάς
που ψάλλουμε γι' αὐτὸ ἐπινίκιο ὕμνο.

Ἡ λατρεία της Εκκλησίας ἦταν ἀπὸ την ἀρχὴ καὶ εἶναι ἀκόμα καὶ τώρα ἡ εἴσοδος καὶ ἡ ἐπικοινωνία μας με τὴ *νέα ζωὴ τῆς Βασιλείας*. Καὶ στο κέντρο τῆς λειτουργικῆς ζωῆς, σαν καρδιά τῆς καὶ μεσουράνημά τῆς – σαν ἥλιος που οἱ ἀκτίνες του διαπερνοῦν καθετὶ – εἶναι **το Πάσχα**. Το Πάσχα εἶναι ἡ πόρτα, ἀνοιχτὴ κάθε χρόνο, που οδηγεῖ στην υπέρλαμπρη Βασιλεία του Χριστοῦ, εἶναι ἡ πρόγευση τῆς αἰώνιας χαρὰς που μας περιμένει, εἶναι ἡ δόξα τῆς νίκης ἡ ὁποία ἀπὸ τώρα, ἀν καὶ ἀόρατη, πλημμυρίζει ὅλη τὴν κτίση: «νικήθηκε ὁ θάνατος».

Ολόκληρη ἡ λατρεία τῆς Εκκλησίας εἶναι οργανωμένη γύρω ἀπὸ τὸ Πάσχα, γι' αὐτὸ καὶ ὁ λειτουργικὸς χρόνος, δηλαδή ἡ διαδοχὴ τῶν ἐποχῶν καὶ τῶν εορτῶν, γίνεται ἓνα ταξίδι, ἓνα προσκύνημα στο Πάσχα, που εἶναι τὸ **Τέλος** καὶ που ταυτόχρονα εἶναι ἡ **Ἀρχή**. Εἶναι τὸ τέλος ὅλων αὐτῶν που αποτελοῦν τὰ «παλαιά» καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς «νέας ζωῆς», μιὰ συνεχῆς «διάβαση» ἀπὸ τὸν «κόσμο τούτο» στη Βασιλεία που ἔχει ἀποκαλυφτεῖ «ἐν Χριστῷ».

(του πρωτοπρεσβ. Αλεξάνδρου Σμέμαν)